

No 50

გა-ქოს ყველა წიგრს ახლო ფიცით
სეთ დამოკიდებულება აქვს.

ამ უკანასკნელმა სიტყვებმა ერთი ალიკოტი გამოიწვია სათათბირო-ში. აქეთ-იქიდან გაისმა: „გადი, გა-ეთრიე არამზადება“ და სხვა. პური-შევიჩი კიდევ იძახდა: „არ წავალაო.“

თავმჯდომარე ხომალაკი. რაც კათორიდან ითქვა, მთქმელის სი-ნიდისმა ზღოსო.

მილიუკოვი (ადგილიდან). „არ შეიძლება პურიშევიჩის სინილის მიგმართოთ.“

უარესი ხმაურობა.

თავმჯდომარე. ვთხოვ მილიუ-კოვს, ზრდილობიანად დაიჭიროს თავი.

ცხარე ტაში მარჯვნივ ყვირილი: „დახურეთ კრება! შორს პურიშევი-ჩიჩი!“

თავმჯდომარე. მე ნებას არ მიე-ცემ, შეურაცხვენი ვინმეს პიროვ-ნება, აქ-კი პიროვნება არავის უხსე-ნება.

კვლავ ხმაურობა, ყვირილი: „პი-როვნება შეურაცხვენი, ამა სტო-ნოგრაშია წაიკითხეთ!“

თავმჯდომარე. გთხოვთ, ნუ მასწავლით და სისათბიროს ჩადენის ნებას ნურავის აძლევთ.

მილიუკოვი. თქვენ არ უნდა მისცეთ ნება სისათბიროს ჩადენისა.

თავმჯდომარე. ბატონო მილი-უკოვ! სკამებიდან ლანძღვის ნებას არ მოგქცემთ (სამინელი ხმაურობა, ყვირილი). თუ სათათბიროს ბაზრათ გადაცეცვით, სხობას დავხურავ!

ხმები. დახურეთ, დახურეთ!

თავმჯდომარე. ვაცხადებ, რომ ერთი საათით სხდომა შეწყვეტილია.

ამ რიგად, თავმჯდომარემ პური-შევიჩის ნაცვლად, რომელმაც სა-ხიზრობა სთქვა, შენიშვნა მილიუ-კოვს მისცა.

განახლდა სხდომა.

თავმჯდომარე. გადავთვალეთ რა სტენოგრაფია, დარწმუნდი, რომ დეპ. პურიშევიჩმა ყოვლად შეუფე-რებელი რამე სთქვა. მან ნება მისცა თავის თავს და შეურაცხვენი მი-აქნა ქალს, რამაც ბუნებრივი აღელ-ვება გამოიწვია სათათბიროში. ამის გამო პურიშევიჩის სიტყვის გაგრძე-ლების ნებას აღარ მივცემ. მაგრამ არ შემიძლია ისიც არ აღვნიშნო, რომ სათათბიროს წევრებიც შეუ-ფერებლად იქცეოდნენ. ხმაურობას და უწყსოვებას მეთაურობდა ერთი დიდი ფრაქციის ლიდერი. მე ორ-

ჯელ მივეცი შენიშვნა მილიუკოვს, მაგრამ მას მიანიც ისე ეპირა თავი, როგორც არ შეეფერებდა დებუტატს. კვლავ ვაძლევ შენიშვნას და ვამბობ, რომ ასეთი ყოფა-ქცევა შეუწყნა-რებელია, მეტრულ-სამარცხენია.

მილიუკოვი. უკანასკნელის გამო პრატესტს ვაცხადებ!

მემაჯდომარე თავმჯდომარის სი-ტყვის შემდეგ სათათბიროდან გა-ვიდნენ. წავიდა აგრეთვე თავმჯდო-მარე ხომალაკი და იმისი ადგილი დაიჭირა შიდალოცკიმ.

ფონ-ანრეპი. სახალხო განათლე-ბის სამინისტრომ დღეს აშკარად დაგვანახა, რომ იგი არაფრად ავ-ლებს სათათბიროს აზრსა და სურ-ვილს. მინისტრი გულ-დასმით „სწუმე-დას“ სასწავლოებებს არა კეთილ-საიმედო ელემენტებისაგან, მაგრამ ეს ხომ შენაგან საქმეთა სამინი-სტროს მოვალეობააო. შემდეგ, ორ-ტორმა გაბოსთქვა-სურვილი ოქ-ტომბრისტიკის: სასურველია და-წესდეს კავშირი დახლო და მალა-სილოს შორის; დამოუკიდებლობა მიუცეს საშუალო და მაღალ სკო-ლას. სასურველია სწავლა-განათლე-ბის საქმეში მეტი თავისუფლება მიენიჭოს ადგილობრივ თვით-მმარ-თველობებს და ადგილობრივ მო-ღვაწეებსაო. შემდეგ ორატორი შე-იხაზა სამინისტროს მოღვაწეობას.

სამინისტრო კვლავ ცენტრალიზმის გზას დადგა, კვლავ უნდობლად ექცევა ადგილობრივ ორგანიზა-ციებს, კვლავ ზღუდავს უნივერ-სიტეტების ავტონომიას. ბრძო-ლა კრამოლსთან სახალხო გა-ნათლების სამინისტროს საქმე არ არის. ეს სამინისტრო კულტურულ გზას უნდა დაადგეს.

ილაპარაკეს აგრეთვე მღ. ტიტო-ვა და ბელოუსოვა.

სალამოს სხდომაზე სათათბირომ დაამთავრა კამათი ოპოლის შეკითხ-ვის შესახებ. ოპტიმისტურებმა წაი-კითხეს თავიანთი ფორმულა: სწრაფ-რა დამაკმაყოფილებლად მთავრო-ბის განმარტებას სედლევის გუბერ-ნატორის მოქმედებათა შესახებ, სა-თათბირო სურვილს აცხადებს, რომ ამიერიდან კანონის გამო-ცემაზე, მთავრობა შეაჩერებს ერთი სარწმუნოების ეკლესი-ის მეორე სარწმუნოებისთვის გადაცემას. ამასთან სათათბიროს

ჯერა, რომ მთავრობა განახორ-ციელებს სინილის თავისუფლების საფუძვლებს და ამით მოსაზროს უთან-ხმოებას და შეტყუებას სხვა და სხვა სასწავლოების შორის.

ამ სხდომის ბოლო დებუშას ჯერ არ გადმოუტია.

დაკავშირები
აგრეთვე დეპუტატთა სააგენტოსაგან
4 მარტი.

საზღვარ-მარამ.

ვენეცია. ტაროვსკაიას საქმე.

ტაროვსკაიამ უამბო მოსამართლე-ებს, თუ როგორ გახდა ნაუზოვის საყვარელი, კევში ხშირად დავი-დაუახლოვდით. ერთმანეთსო. ერთსა და იმავე დროს დაახლოვდით ვი-ცავი სამ ცათან, პრილუკოსა, ნაუზოვსა და კომაროვსკისთანაო. კომაროვსკიმ წინადადება მომცა ცო-ლად გაეყოლოდი და მეც დათან-ხმდი, რადგან ცხოვრებაში დამცველს ვეძებდი. ტუელია ის, ვითომ პრი-ლუკოს ესთხოვდი ჩემ სასარგებლოდ თავი დაეზღუდა და შემდეგ თავი მოკლა. რად მინდოდა სხვისი ფუ-ლი, როდესაც მამაჩემი მდიდარი კაცი იყო და ფული საკმაო მქონ-და. ვენეციაში კომაროვსკისა და პრილუკოვთან ერთად წავიდი. კო-მაროვსკიმ ვენეციაში თავი დაიზღუ-და და ანდერძი დასტოვა. ჩემს დღე-ში ფიქრადაც არ მომსვლია რომ ნაუზოვისთვის, ან პრილუკოვისთვის მეტქვას, კომაროვსკი მოჰკალითო. ეს აზრი პირველად გამოსთქვა პრი-ლუკოვმა. პრილუკოვის აზრმა შე-მაშინა და ცუდი შთაბეჭდილება მო-ახდინა ჩემზე. ამის შემდეგ ნაუზოვთან ერთად კიევში წავიდი. კიევში პრი-ლუკოვმა კომაროვსკის სახელით ყა-ლიბი დებუშა გამოიმგზავნა, დებუშაში კომაროვსკი მე და ნაუზოვს გულს-კივდა. დებუშის დებუშის შემდეგ ნაუზოვმა გადაწყვიტა, სამაგიეროდ გადაეხადნა კომაროვსკისთვის. რო-დესაც ნაუზოვმა კომაროვსკის რე-ვოლუციური ესროლა, კომაროვსკიმ დებუშით მომთხოვა ვენეციაში ჩასე-ველა, მაგრამ პრილუკოვმა არ გაშე-შვა და ვენეციის დამაპატიმრესო წავიდი. ვენაში დამაპატიმრესო თავმჯდომარის და ვეპილების შეკი-თხაზვად ტაროვსკაიამ განაცხადა, ნაუზოვს მივცე ვსთხოვდი ვენაში

საიდუმლოდ ეცხოვრნა, რომ მეშე-ნოდა კომაროვსკის არ შეხვედრო-და და ჩხუბი არ მოსვლიდაო. აგ-რეთვე შენიშნა, რომ ნაუზოვს თავი არ მოეკლა, ამიტომ ურჩივს პასპორტი ეშოვნა და ჩემთან ერ-თად ეცხოვრა ვენაში. ნაუზოვის-თვის არ მიჩვეია კომაროვსკის მოკვლა. კომაროვსკის მკვლელობის ინიციატივა პრილუკოს ეკუთვნის. პრილუკოს თვითონ უნდოდა კო-მაროვსკის მოკვლა, მაგრამ თუ ეს არ შეასრულა, მხოლოდ იმიტომ, რომ ეშინოდა, ვთუ კომაროვს-კის მოკვლის შემდეგ ტაროვსკაიამ სიყვარულზე უარი მიიხრახსო. მა-შინ პრილუკოვმა გადაწყვიტა ნაუ-ზოვისთვის მოეკლევინებინა კომა-როვსკი, რაიც სისრულეშიაც მოი-ყვანაო. წაიკითხეს დებუშები, საი-დანაც სჩანს, რომ ნაუზოვი ვე-ნაში კომაროვსკის დაზღვევის მე-ორე დღეს ჩასულა. თავმჯდომარ-ის შეკითხვაზე, თუ რად მოხ-და, რომ ტაროვსკაიამ ნაუზოვს სიყვარულის დებუშა გაუფხავა, ვე-ნაში ჩამოსვლა სთხოვა და როდესაც ნაუზოვი ჩამოვიდა ტაროვსკა-იამ კი იგი ცივად მიიღო. ტარო-ვსკაიამ განაცხადა, ამ დროს ავად ვიყავი და გუნება ხშირად მეცლე-ბოდა. პრილუკოვის შთავაზნით ნაუზოვს ვაჩვენე პრილუკოვის მი-ერ გამოგზავნილი დებუშა, რომელ-შიაც კომაროვსკი მე და ნაუზოვს გვლანძღავდა. მე წინ-და-წინე არა-ფერი ვიცოდი ამ დებუშის შესახებ, ნაუზოვისთვის არ შთამიგონებია კომაროვსკის მოკვლა, პირიქით ურ-ჩევდი არ ჩაენდინა ეს საქმე. მაგრამ როდესაც ნაუზოვმა საბოლოოდ გა-დაწყვიტა კომაროვსკის მოკვლა, ვურჩიე ვენეციაში წასულიყო და თან დავარეკე, სიფთხილთ მოქ-ცეულიყოო.

ბერლინი. ლანდტაგი. ცენტრის და კონსტრუქტორების შესწორებით მიიღეს ახალი საარჩევნო კანონი. სოციალ-დემოკრატმა ლიბკნეხტმა ლანდტაგს ძველმანების ღუქანი უწოდა. დებუშებმა აუროზაური ასტეხეს. ზოგიერთი დებუშები ტრინიდან მივირდნენ. ცოტას გასწავდა დებუშებში შეტაკება არ მოუვიდათ. თავმჯდომარემ ლიბკ-ნეხტს ორჯერ მისცა შენიშვნა.

რეისტაგი. ილაპარაკა კანცლერი.

როცა მალე „აწ განუტევე“ უნდა მიიხრან, იმ სიხარულით უნდა გა-მოეცხთათო ჩვენ ქვეყანას, რომ ჩვენ ერს გამარჯვების გზაზე ისეთი მასწავლებლები წაუძღვებიან, რომელთა წრეს თავის თავიანთ და ნა-ყოფიერ შრომით იუბილიარი ეკუ-თვინისო. აკავის ასეთი სიტყვები უთუოდ იმ გარემოებაში გამოიწვია, რომ მან ცხადი დაინახა აქ, რა მკიდრო კავშირი დამყარებულიყო ჩვენს ოჯახსა და იმ მასწავლებელ-თან შორის, რომელიც მართლად ნაყოფიერ საზღვოს აწვდიდა ოჯა-ხის შევილებს. თეატრ-გაქცეული იყო მხოლოდ დედა და პაწია შე-იღებთ, მამებს და მოზილებს თით-ქო მარტო მათთვის დაეთმოთ ად-გილი. ისინი აქა-იქ მოსჩანდნენ.

რისთვის დააფხა ორი საყმა-წვლილი ეფრანოს გამომცემელი ქალი და მისწ. ჩოგოვადე ჩვენმა საზოგადოებამ იმიტომ, რომ მთ ბედმა არგუნათ, საერო სასარგებლო საქმის სამსახური; მათ მოღვაწეო-ბას ჩვენი ერის მომავალ თაობის სულისა და გულთან მკიდრო კავ-შირი ჰქონდა, კავშირი ნერვითა და გონებით ახლოებისა; ისინი უნერგავდნენ მომავალ ახალგაზღო-ბას საღიდეალებს; ისინი აწვდიდ-ნენ მათ გონების ნორმალურად განსავითარებელ, შესაგნებ და ად-ვილად მოსაწვლელ მასალას; მათ ენა ესმოდა დედისა და შვილ-საც...

ეს აშკარად დავინახეთ 26 თე-ბერვალს ქუთაისის თეატრში და სცენაზე. 5-6 წლის ქალ-ვაჟნი სხვა-სხვად, მკვირცხლათ და შეგ-ნებულათ ლეკებს ამბობდნენ. ტბილიად სამშობლო ხმებსა მღე-

კანცლერი შეეხო საგარეო პოლი-ტიკას და პასუხი გასცა ზოგიერთ დებუშებზე, რომლებიც მთავრო-ბას უსაყვედურეს, საგარეო პოლი-ტიკას რიგაინად ვერ აწარმოებდნო. კანცლერმა სთქვა: ცუდი ნიშნოა, როდესაც შინაურებსა და უცხოებში სახელს უტყვენ საგარეო პოლიტი-კის ხელმძღვანელებს. შინაურ პო-ლიტიკით უწყაყოფილება საგარეო პოლიტიკაზე არ უნდა გადავიტე-ნოთო. გარეშე საქმეთა მინისტრი ფონ-შენი შეეხო მაროკოს საქმე-ებს და კონსულტების დიპლომატიურ მოქმედებას. ფონ-შენმა განაცხადა, კონსულტად ვავლენიან და მცოდნე კომერციულ ძალებს ვნიშნავთ. გერ-მანია ალმოსავლეთ რუსეთის ზო-გიერთ ქალაქებში კონსულები და-ნიშნა და ამას გარდა დადგენილი აქვს კონსულები დანიშნოს ომსკსა, ტომსკსა და ირკუტსკშიო. ბალადის რკინის გზა ისმალეთის ინტერესებს არ დააარღვევსო.

ბრანდბურგი. ბონსმა ღემონსტრა-ცია მოაზნინა. ღემონსტრაცია მი-მართული იყო ახალ საარჩევნო კა-ნონის წინააღმდეგ. ღემონსტრანტებს და პოლიციას შეტაკება მოუვიდათ. ღემონსტრანტებმა პოლიციელებს ბოთლები დაუშინეს. პოლიციამ და-სკრა რვა კაცი. დააპატიმრეს აუ-არემული ხალხი.

ლონდონი. საზღვაო უწყების ხარჯთ-ალრიცხვის განხილვის დროს დებუშებმა წინადადება შეიტანეს, საზღვაო უწყებამ საბოლოოდ შეი-მუშავოს საზღვაო პროგრამაო.

საზღვაო მინისტრმა მაქკენამ უარ-პყო ეს წინადადება, ინგლისი სხვა სახელმწიფოების დავაზრად იქცე-ვდა რამდენადც ეს უკანასკნელი თავიანთ ფლოტს გააძლიერებენ, იმენად ინგლისი გააძლიერებს თა-ვის ფლოტო. სამინისტრომ დანიშ-ნული დიდი დიდი სახელმწი-ფოს რამდენი და რა ღირსების გემი აქვს. გერმანიამ რომ თავის საზღვაო პროგრამის განხორციელება დააშ-ქაროს, 1913 წლის ბოლოს 21 „დრედნოტი“ ეყოლება. სახელმწი-ფო 1913 წლის შემდეგ გერმანია ყოველ წელიწადში ორ-ორ გემს ააგებს. პალატამ არ შეიწყნარა რა-დიკალების წინადადება, ფლოტის მოსამსახურეთა რიცხვი 3000 კაცი თ შევამცირეთო.

როცა პატარა მოსწავლეთა გუნდი დედები კი, სიხარულით აცრემლე-ბულნი, თავიანთ პაწიებს ტაშის ცვრით და „გაშას“ ძახილით აჯილ-დოვებდნენ. აქ ცხადი დავინახეთ გამარჯვება ეროვნულ პედაგოგისა და ამ გამარჯვების ქართულ გიმ-ნაზის მგალობელთა და შემუსკე-თა გუნდი გამარჯვების კოლოთი „მრავალი ეამიგის“ დამღერადა. მე კი ჩემდა წლით ზემოხსენებულს ეგზაროდენით“ მივულოცე იმ ქარ-თველ მოძღვართ, რომელთაც ასე-თი ბედის და საერო მადლობა მოეღოს სიკვდილის დღეს და სი-ცოცხლის ეამს.

ასეთი დამახასიათებელი გარემოე-ბა მისლოცე ლეკებსში კიდევაც აღენიშნათ პაწია ქალ-ვაჟებს, რომელნიც ანგელოზებში ცქრილობ-ბდნენ იუბილიარის სურათის წინ და თავიანთ ტბილი ენით მერცხ-ლის ბარტყებით ქიკიკებდნენ.

I
ბუბაგა ხარ, დედაც და ჩვენი სულის გადია; ან გახარა, ძვირფასო? ვიშ, რა ქალები და გზადა!

სამშობლო გავიგებდებო, ახლები გვეყვანა დედაც, „გვეყვანა“ თვითვე დღესამს და არც შენ დაგვაბრუნებ!

შენს წმინდა ნათესავსაგაგაო ჩვენ, შენი ქადაგებო; მამა გახარ, მუშაო, მადლოერი გვაგეს შენებო!

II
ბაჭი ვარ, ჩემო ქართლოცო, გვეყვანის მარგარიტა; მასადაგვაგა მესწავლეა; და გულად მასაგულა.

სტამბოლი. „ტანინი“ სწერს: ბოლოვარის და სერბის მივეების სტამბოლში ჩამოსვლის ინიციატივა რუსეთის ეკლესიის. სლოვანთა მე-ფეების სტამბოლში ჩამოსვლა ამა-ტყვის, რომ რსმონისა და ბალ-კანეთის მღვდელთა-სახელმწიფოებს შორის შეგობრობა დასრულებს. ამ უმად ბალკანეთის პოლიტიკის ზრდა-ლოებით ცენტრი პეტერბურგშია, სამხრეთი ცენტრი სტამბოლში. ჩვენ უნდა გავსაგებდეთ რუსეთის მეგობრობას და სისულელე იქნება გამოწვდილი ხელი უკუგაგდოთო.

ბერლინი. სოციალ-დემოკრატე-ბმა 48-მიტინგი გამართეს. ყველ-გან პრატესტი განაცხადეს ახალ საარჩევნო კანონის წინააღმდეგ.

ბერლინი. ლანდტაგი. საარჩევნო კანონის განხილვის დროს მინისტრ-პრეზიდენტმა განაცხადა: თუ ლან-დტაგის უმრავლესობა არა პირდა-პირ არჩევნების დარჩენასა და სი-აღმართ კენჭს ყრის დაწყებისა მო-თხოვს, მთავრობა მიიღებს ლანდ-ტაგის გადაწყვეტილებას, თუმცა თავის წინადადებას უფრო სამართ-ლიანად სთვლისო.

სტამბოლი. დებუშტათა პალატა შეუღდა იმ კანონ-პროექტის გან-ხილვას, რომლითაც უძრავ ქონება-ზედ გადასახადი უნდა დაწესდეს. ფინანსთა მინისტრმა ითხოვა, რომ პალატამ დააჩქაროს კანონ-პროექ-ტის განხილვა. მინისტრმა პალატას განუხარტა თუ რითი ხელმძღვანე-ლობდა კანონ-პროექტის შედგენის დროს. მინისტრის სიტყვით, საქო-რათა, რომ უძრავ ქონებაზედ ერთ-გვარი თორმეტ პროცენტთან გა-დასახადი დაეწესათო. გადასახადი-საგან განთავისუფლებიან მემამუ-ლეების და მუშების სახლები, ხელ-მწიფის სახალე და საეკლესიო შე-ნობანი.

ბერლინი. რეისტაგი. გარეშე საქმეთა სამინისტროს ხარჯთ-ალ-რიცხვის განხილვის დროს კანიცა პრატესტი განაცხადა. ტუელია ის, ვითომ რუსეთი მხარს უჭერდეს ბალკანეთის სახელმწიფოების ლტო-ლილების, ტერორისტების გადევნე-ბის შესახებო. დებუშტათმა კიევმა სთქვა, რუსეთში გერმანელ ვაჭრებს და ებრაელებს ათასწიარ შევიწრო-ებას აყენებენ. დებუშტათმა დებუშ-ვსი განაცხადა, რუსეთ-გერმანიის

დღეს რომ ენასე „გვეყვანის“, ჩვენივეს მოთხოვნას შეწყადა, ადრეველაში მოვედი ამ დიდი კრების მსჯელობა!

დღემთა გვეყვანის მსჯელობა, რომ გაეყვანა ამგებო, მუდამ დაგვადგენს მუშასა ჩვენი დედაც, მამაცო! რამდენი ამისთანა და მრავალი უკეთესი მისალოცი ლეკი უთხრეს პაწიებს იუბილიარს. ყველას აქ ვერ მოვიყვანთ.

რადგან დღევანდელ ფელეტონს კეთილ მოძღვრების ამავი ჰქონდა საგნად, აღარ მინდოდა მკითხველი-სათვის შთაბეჭდილება მომეშმაო, მაგრამ რა გაეწევა... კარგად მო-გვსენებოთ, რომ კარგი ცხადი ისე არ გამოჩნდება, თუ ავიც გვერდს არ ახლავს. და აი, ჩვენებურ მოძ-ღვრობის ასპარეზზე თავის სიგრძე-სიგანით გაშლილია ავი, რომელსაც ადგილობრივი ვაზეთები სამართლიან აღმორგებით აღნიშნავენ და ქუ-თაისის ქართველობა, რომლის უშ-რამდენც ამ ამგებმა მიაწია, ძარღვებ აშლილი მოლოდინშია, დაისჯება თუ არა შესაფერად ის უფნური მო-ძღვარი, რომელმაც ქართულ ენას პირუტყვის ენა უწოდა. ეს გახ-ლავთ ქუთაისის მართებლობის გიმ-ნაზის მასწავლებელი ტომილ სლო-ვი. უნივერსიტეტში სწავლა მიუ-ღია, თუ უსწავლეთით, იგი წელს სამინისტროს გამოუგზავნია გერმანულის მასწავლებლათ, ჩვენი ახალგაზღვრების მოძღვრათ.

ერთი მიზრძანეთ, რად ვარცა ისე-თი მოძღვარი, რომელსაც მხოლოდ დიპლომა აქვს და ქუთა და განთ-ლება არ ახლავს. აქ სასაყვედურო

ქუთათუკი ფელეტონი

(ჯეჯილის იუბილეს გამო)

რაც ხან აქ ვარ, დამენატრა მეგობრებთან საუბარი; მაგრამ ფიქრებს, მწვავე ფიქრებს, არ აქვთ ზღუდე და საზღვარი!

მე მათი ვარ, იმით ვერტფი, ვერტფი, როგორც მტანჯველ სა-ტრფოს;

დღე, მათმა ტაღლით ტყორცნამ ჩემ შავ-ბედთან მაკამათოს; ხან მაქინოს გესლიანათ, ხან მიწუხოს გული მწარეთ;

ხან თვით მვედრეთით აღმადგინოს ხან დაშესა მგლოვარეთ. მათშიც არის გახანჯული, თვისებური, საღერსო;

მათში მინდა სიყვარულთან შხამ ნადველიც! ამოვლესო! მერე შეგვრა თაბიგულათ, დავასვენო ჩემს საფლავზე და ზედ ეკლით დავაწერო:

„მოკვდა მგზავრი შუა გზაზე...“

ა. ევდოშვილი.

ი რ-ნ ს.

ნუ, ნუღარ მეტყვი, თუ რა გალა-წადი, შენი გზა გადაიარე; ნებს! იტანჯე, შეთან მეც გამტანჯევი, კენესა გულისა გამოიხარე!

რასაც გრძნობ-მესმის... რაც გავ-სა-ლოლებს!

ჩემს სულში მტკიცეთ ბუღობს, ბი-ნადრობს; შენი ზამთარი ჩემს გახანჯულსა უსიხარულოდ აქნობს და აზრობს!

რასაც ზურჩილით მეუბნებოდი დაჩაგრულების უბედობაზე—წადი, ჩარე, და თუ მომიკვდი—ზედ დაგაწერავ საფლავის ქაზე!

ახალგაზღვარი

მკითხველს კარგად მოეხსენება, რომ სიკვდილი ქირისუფლისათვის სისამიმბრო, იუბილი კი მისალო-ცავი დღესასწაული. მაგრამ დღეს მე ჩვეულებას უნდა გადავცდო და იუბილისთან ჩვენ კეთილ პედაგოგ-თა წრეს ორი სიკვდილიც უნდა მივულოცო, რადგან ეს ორი საყე-დელი და ერთი იუბილი—სამივე ნამდვილი აპოთეოზი იმ წრის მოძ-ღვრთათვის, რომელთაც ნაციონა-ლურ და რაციონალურ სკოლისა და სწავლების დამყარება დაუსახეთ მიზნად ჩვენ ქვეყანაში.

მე მოვასხენებთ „ნაკადულის“ რედაქტორს ბ. დიმიტროს და მას-წავლებლის მელ. ჩოგოვადის სიკე-ვილსა და „ჯეჯილის“ რედაქტო-რის ან. თუმანიშვილი-წერეთლის იუბილითზე. ეს სიკვდილიც და იუ-ბილიც ჩვენი, წელში გაწყვეტილ ქართველ პედაგოგის, გამამხნევებელ და აღმფრთვანებელ მოვლელად უნდა ჩაითვალოს. ასეთის პატივად და მწუხარებით ჩვენში ჯერ მიცე-ვლებულს იშვიათად მიჰყოლია ჩვენი საზოგადოება სამარის კარამდე; ასე-თის გულწრფელ მადლობით იშვი-თად დაჯილდოვებულია ჩვენში მშვი-დი და არა მყვირალი მოღვაწე, როგორც იყო ანასტასია წერეთ-ლისა. ამით სამივემ საუბედოგოვო ასპარეზი აირჩიეს სამოღვაწეოდ და სამივე ტიპური წარმომადგენე-ლია კეთილ მოძღვრისა, რომელსაც თურმე ჩვენი საზოგადოება შესუფ-რად და ღირსეულად აფასებდა:

მ. დიმიტროს დაკრძალვის ტფი-

ლისში მრავლან დასწრებიან. მრავალა საგულსხმო სიტყვა წარმოთ-ქვა; ვაზეთებში დაიბეჭდა წერილები, რომლებშიც ღრმა წყუხარება იყო გამოთქმული ასეთ აღმანიის და-კარგვის გამო. საშუალო და მაღალ სასწავლებლებიდან, სადაც ქართუ-ლი მოსწავლე ახალგაზღვრება მოი-პოვებდა, სამძიმრის დებუშები მოვიდა.

მელ. ჩოგოვადის დასაფლავება ქუ-თაისში საარაკო რამ იყო: არც ერთ ქაზაზე, სადაც მიცვალებული გაატარეს, გამყოლი ხალხი არ ეტე-ოდა. ყველას მწუხარე და წრფელი ქირისუფლის ხსენებო; სიტყვებს დასასრული არა ჰქონდა და ყველა სიტყვაში განსვენებულს ახასიათე-ბდნენ, როგორც სასარგებლო მას-წავლებელს, და კოგელი ცრემლი, მის კუბოსთან დადებული, კარგი მასწავლებლის დაკარგვის მწუხარე-ბით იყო გამოწვეული.

ახლა გადავიდეთ 26-ე თებერ-ვალს ქუთაისში გამართულ ან. წე-რეთლის იუბილიზე. ამ დღესასწა-ულის სიდიადეს მხოლოდ თუ იგრ-ძნობს თვლით მხილავი, აღწერა-კი ძნელია. როცა ეს სიდიადე და-ინახა სიხარულით აღტაცებულმა ჩვენმა მტო ანმა პოეტმა აკიკიმ, მთრთოლდებო მხით მოკლედ და აღ-ფრთვანებულის სიტყვით მიმართა თეატრში მყოფთ. სხვათა შორის აი, რა გვითხრა: საფრანგეთის დამარც-ხებაში და გერმანიის გამარჯვებაში მოღტკესა და ბისმარკს იმდენი წი-ლი არ უღდეთ, რამდენიც სახალხო სკოლის მასწავლებლებს; ახლა მე,

როცა მალე „აწ განუტევე“ უნდა მიიხრან, იმ სიხარულით უნდა გა-მოეცხთათო ჩვენ ქვეყანას, რომ ჩვენ ერს გამარჯვების გზაზე ისეთი მასწავლებლები წაუძღვებიან, რომელთა წრეს თავის თავიანთ და ნა-ყოფიერ შრომით იუბილიარი ეკუ-თვინისო. აკავის ასეთი სიტყვები უთუოდ იმ გარემოებაში გამოიწვია,

საზღვარზედ, რუსეთის ადმინისტრაციის პასპორტის გულისთვის ათასობით ადამიანს მგზავრებს და პატივს უკანაბრებენ.

ს. ა. ბ. მ. თ. ი.
თეირანი. რუსეთის საელჩოში პროტესტი განაცხადა ხოროსანში ასოციაციის დანიშნვის წინადადებას. ასოციაციის თეირანი დაბრუნდა.

თეირანი. გარეშე საქმეთა და მინისტრის უფროსობა მოუვლიდათ. ამის გამო გარეშე საქმეთა სამინისტროს მოხელეებმა მუშაობაზედ უარი განაცხადეს. სამინისტროს გამგე ქალაქიდან გავიდა.

რ. უ. ს. მ. თ. ი.
გარეშე. აწვის საღებურ კამერას. ელექტრონული დიწვეა 60,000 ფუთი ხორბალი.

თეირანი. კრემერის მარაში დიწვეა ლედოკოვის სასოფლო-სამეურნეო სკოლის შენობა. ზარალი ღირს.

კავკასი. ნაზარინი იუწყებიან: შეტევა მოუვიდათ სტანიცის უბანში. და სოფელ პლეგოვს ინგუშებს. შეტევის მიზეზი — საქონლის მოპარვა.

გვანი პატივად და ინტელიგენციის უპირატესობა

შეუგნებლობა რომ დღესა-მოძის უკიდურეს მდგომარეობაშია, გასაჭირის, ამის გონებ, მტკიცება არ უნდა. ამ გვარ გასაჭირის განიცდის ღირსი ჩვენი ერის. იგი გერკიდევ მოკლებული ნამდვილ შეგნებას, უამისოდ კი დღევანდელ განსაზღვრისაგან გამოყვანა შეუძლებელია.

ვინ უნდა უშველოს ერს, ვინ უნდა მისცეს ძალა და ვინ უნდა იხსნას იგი კარზე მომდგარ საფრთხისგან? პასუხი ერთია: ერისაგე მოწინავე ნაწილმა მისმა კერძოებმა ინტელიგენციამ. ინტელიგენცია ერის შვილია და ამიტომ იგი მისი ფხიზელი დარაჯი და წინ წაწევი და უნდა იყოს. ერი შობის და ასაზრდოვებს ინტელიგენციას, ეს უკანასკნელი კი პატრონობას და მფარველობას უნდა უწევდეს. ინტელიგენცია ზნეობრივად ვალდებულია შეიტანოს ხალხში თვითნაზიერება და შეგნება. ერისადმი

უსტინოვიჩი კი არ არის, რადგან უფროდ უგნური უნდა იყოს, არამედ მისი მომავლინებელი და ის ინტელექტუალური, რომელიც იგი ხელმძღვანელობს „ინტელიგენცია“ სასწავლებელი.

რით აიხსენება, რომ პატარა ინგლისს 300,000,000 მილიონი ინტელიგენტი ჰყავს ერთადერთ ქვეყნებში? იმით, რომ ინგლისის მთავრობის პოლიტიკური სიბრძნე შესწევს იგი ინტელიგენციის მოხელეებს ახირებულთა როლი ჰგავს: ინტელიგენცია გასაზრდოვნი უნდა იყოს, უფროდ კომპლექსური ეგზემენი უნდა აიღოს და ყოველგვარი გამოცდის დარეკში უნდა გაიაროს. სპეციალურად უნდა შეისწავლოს ის დარგი საზოგადო სამსახურისა და თანამდებობის, რომელსაც მას დააქვია. გარდა სპეციალური და პროფესიონალ ცოდნისა, ისეთი პირი უნდა იყოს გამოჩენილი გონების და ზნეობის სიმწიფით.

ჩვენში კი პეტერბურგიდან და მოსკოვიდან, ჩინოვნიკებზე ნუთხა ვიტყვით, ისეთი პედაგოგები მოგვიდეს, (კუთხე შენი ჰიარი წილოს), რომელთაც თვითონი სასწავლო საზოგადოება არა გავიგებთ, პედაგოგის ინტერესები არა ჩაუხედინათ, არც ერთი თავის სამშობლო პედაგოგებს არ იცნობენ; არ წაუკითხავთ მათი სახელმძღვანელო აზრები, არ გასცნობიან მათ მიერ წამოყენებული სილა და საყიდმდებლო პრინციპებს.

თორემ ის მასწავლებელი, რომელსაც რუსის პედაგოგთა მამათ მთავრის უმრისკის აზრი სამშობლო ენის მწიფელობის შესახებ წაუკითხავს, ის მასწავლებელი რომელი იტყვია, თუნდა ზღუდსებში,

სასწავლო ჯან-საღ ინტელიგენციის ისევე საფაღდებულად უნდა მიიჩნდეს, როგორც სამსახური თავისი საკუთარ ოჯახისადმი.

ასეთი მოვლა რომ ყოველ ერის ჯან-საღ ინტელიგენციისა. მაგრამ ჩვენში, სამწუხაროდ, სულ წინააღმდეგაა ვხედავთ. ჩვენი ერის ინტელიგენცია, მისი მოწინავე ნაწილი სამწიფელ უმოქმედობას მოუცავს და ამ თავის უმოქმედობას არაბული წესწყობილებით ამართლებს. დღევანდელ პირობებში მუშაობა შეუძლებელია. ის, რაც სხვა ერის მოწინავე ნაწილში გასცეკვულ შრომასა და ზნეობას იწვევს, ჩვენი ერის ინტელიგენციისთვის უმოქმედობის გასამართლებელ საბუთად გადაქცეულია. თუ ეს არა, მაშ რა მიზეზია, რომ მაშინ, როცა ჩვენი ერი სულსა ჰაფავს და თავის ინტელიგენციისაგან შევსოს მოთხოვნა, ეს უკანასკნელი, მიუხედავად მავიგარად, ასე ანუგეშებს: გერა გველოდ, იმიტომ რომ არაბული პირობები ხელს არ მოწყობენო. განა ეს პასუხია? განა გამოდგება ასეთი პასუხი უმოქმედობის გასამართლებლად? რა თქმა უნდა, არა.

ჩვენ სრულებით არ გვიანდა იმის თქმა, რომ დღევანდელი პირობები ხელს არ უშლიან მუშაობას, უშლიან და ძალიანაც უშლიან, მაგრამ გულზე ხელის დაკერება, როგორც ჩვენშია, შეუწყნარებელია. ისტორია აღასტურებს, რომ რამდენადაც უფრო შეუვიწყრობიათ ერი, იმდენად მის მოწინავე ნაწილს მეტი ფხი და გამჭვირვალობა გამოუჩენია, მეტი შრომა და ძალა დაუხარჯავს განსაცდელისაგან თავის დასახსნელად და კიდევაც უხსნია. ჩვენი კი ვსდუმვართ და „არსებულ პირობებში“ თავს ვიმართლებთ, მიუხედავად ასეთი ყოფა მით უფრო იმიტომ, რომ ჩვენი ინტელიგენციის უმეტესობა უკვე პატარაობის თავის ერის გასაჭირს, იმის დღევანდელ უკიდურეს მდგომარეობას, მაგრამ დაუდევრობისა და სიზარმაცისთვის თავი ვერ დაუღწევია. არსებულ პირობებით თავის მართლება კიდევ შეიძლება, რომ ეს პირობები სრულიად სპონდნენ ჩვენში კულტურულ მუშაობას. მაგრამ იგივე ისტორია გვასა-

ყოფილიყო იმას, რაც ქუთაისის კლასიკურ გიმნაზიაში ბანა ვესტინოვიჩმა.

მე საჭიროდ მიმაჩნია ეს აზრი საესებო მოვიყვანო ამ ფელეტონში ვესტინოვიჩის მსგავს მასწავლებელთა და იმ მომბეღლო საგულიანობით, რომელიც სრულიად სპონდნენ ჩვენში კულტურულ მუშაობას. მაგრამ იგივე ისტორია გვასა-

ხალხის ენის ნათელსა და გამჭვირვალე სიღრმეში მოსწონს არა მარტო დღეს-კვეყნის ბუნება, არამედ სრული ისტორია. ხალხის სულიერ ცხოვრებისა. ჩამომავლობა მისდევს ჩამომავლობას, მაგრამ ყოველ მათგანის ცხოვრების ნაყოფი გამოიხატება ენაში შემდეგ თაობათა სამკვიდროდ. ჩამომავლობა ჩამომავლობაზე აგროვებს დედ-ენის სალოაროში ღრმა გრძნობათა ნაყოფს, ნაყოფს ისტორიულ მოვლენათა, მათ სარწმუნოებას, გამოხატელობას; სტრუქტურას კვალს გამოვლილ მწიფეობისა და სიხარულისა, — ერთი სიტყვით, თავის სულიერ ცხოვრების ნაყოფს ერი მოწინავე ინახავს დედა-ენაში. ენა არის ცხოველი, მდებარე კავშირი, რომელიც ერთობის სულს უღვამს ყოფილს, აწყობს და მომავლს თაობას ერისა, ის, არა, თუ ხალხის სიტყვისა, ლის გამოხატელობა, — ის არის თვით სიტყვით, როცა ხალხის ენა ჰქვია, — ჰქვია ხალხის, ვიდრე ენა. ცოცხელია და ხალხი იმაზე ლაბარობს, — ხალხიც ცოცხელია; და ამისთანა აუტანელი ძალადობა არა იქნება რა, რომ წართვეთს სამკვიდრო, შექმნილ და დატვირთული აუროსცელ უწინდელ თაობათაგან, წართვეთი ხალხს ყოველისფერი — და ის ყოველისფერის დაბრუნებას შეიძლება; მაგრამ, თუ ენა წართვეთი, — ის თავის დღეში ვეღარ შექმნის მას; ახალ სამშობ-

წავლის, რომ მუშაობა, ამასთან ცხარე მუშაობა უკიდურესად შეგნებულ დღეებშიაც ყოფილა. დილა, არსებული პირობები აფრთხილებს ჩვენში კულტურულ მუშაობას, მაგრამ ჩვენ მიიწე უნდა ვიმუშაოთ და ის, რაც ერთ თვეში შეიძლება გაკეთებულიყო, ერთ წელიწადს მიიწე უნდა გავაკეთოთ.

ჩვენი ერის ჯანსაღ ინტელიგენცია, მისმა მოწინავე ნაწილმა დაუცხრომელ შრომით უნდა სძლიოს ყოველგვარ დაბრკოლებას და ხალხში შეგნება შეიტანოს. ასეთი მოვალეობა ამ ჯან-საღ ინტელიგენციისა. და თუ ჩვენი ერის ინტელიგენცია განძრავს გვერდს უფლის ამ მოვალეობას, ამის მთავარი მიზეზი სიზარმაცე და დაუდევრობაა და არა არსებული პირობები.

ამერა.

ახალი აზრები

ბ. ვ. ი. ს. ი.

პატრონების ქარხანა. „ქას-პი“-ს სიტყვით, ბაქოში პოლიციის აღმოუჩენია რევოლუციების პატრონების საკეთებელი ქარხანა. პოლიციის წაღობა 600 პატრონა, გილზი და პატრონების საკეთებელი იარაღი. დაუპატიმრებიათ სპარსეთის ქვეყნებში იუსუფ-მეზა-რზა-ოლი, რომელსაც განუცხადებია, უსაქმოდ დავდოდი, ამ დროს ვილაც ხეატური შეხვედრა და წინადადება მიმცა, მანქანებს მოგიტანს, პატრონები გააკეთებ და თითო პატრონის გაკეთებაში 60 კაპეის მოგცემო. ხეატურს უკვე 1400 პატრონა გავუკეთო.

მაძებარი ძაღლები. გუშინ, 4 მაქსი, ვერხე, ქალაქს გარედ პოლიციამ გამოსცადა საპოლიციო ძაღლები. პეტერბურგიდან ტფილისის პოლიციამ 300 მანეთად გამოიწერა სამი მაძებარი ძაღლი — „ლუდი“, „ლუზი“ და „ლუანა“. ერთი ვერის სიშორეზე დამოკიდებულია, მაგრამ ძაღლები ისე დაგეზობენი გამოდგენენ, რომ ნივთები იპოვენს. ორი კაცი წავიდა ჩუმად დიდ მანძილზე და მიიმალა. ამით ცხვირ-სახოცს დასუნებინეს ძაღლებს და შემდეგ გაუშვეს მოსაძებნად. ძაღლებმა მსწრალ იპოვნეს დამალული ერთი სახლი.

ლოს კიდევ შექმნის ხალხი, მაგრამ ენას კი ვეღარა მოკვდა ხალხის ენა და მოკვდა ხალხისა და თუ ქასი აძრწუნებს ერთი აღამიანის მოკვლა, რომელსაც უმისიოთაც დიდი დღე არა აქვს, — არა უნდა ვიგრძნოთ მაშინ, როდესაც უბრებოთ მოკვლის მრავალ საუკუნე გამოვლილს და ისტორიულ პირს — ხალხს, ამ დიდებულ ქმნილებას! ენა არის სული და სარწმუნო მატარებელი ხალხის სულიერ და მრავალ-საუკუნე განვლილ ცხოვრებისა და იგივე უდღესი ხალხის მოძღვარი. ბავშვი ითვისებს დედა-ენას და მასთან ერთად ითვისებს აზრსა და გრძნობის ნაყოფს ასისა და ათასის განვლილ თაობისა, რომელნიც, დიდი ხანია, რაც განხრწნილან დედა-ენაში. ბავშვი ავირდება ქვეყნიერებას და ყოველივე ნახული, ნაცდი, ნაგრძნობა და ნათქვამი იმ აუროსცელ ჩამომავლობათა გარდაცემულ მას აღვიდა, უშრომდათ, და, როცა სწავლობს იგი დედა-ენას, შედის ცხოვრებაში უძოველობის ძალით შექმნილი. ბავშვი არა სწავლობს დედა-ენას, როგორც უბრალო ნიშნებს და სიტყვებს, — ის სწავს სულიერ ცხოვრებას დედა-ენის მეშვეობაზე; იგი უმარტებს მას ბუნებას ისე, როგორც ვერც ერთი ბუნების მეცნიერი ვერ განუშარტებდა, იგი აცნობებს მას აღამიანს ხალხისა, ხალხს, საზოგადოებას, მისს ისტორიას, მის მისწრაფებას ისე, როგორც ვერც ერთი ისტორიკოსი, ვერ გააცნობდა, იგი უხსნის მას ხალხის რწმენას და მის პოეზიას ისე, როგორც ვერც ერთი ესტეტიკოსი ვერ აუხსნიდა; იგი ისეთ ნათელსა ჰყვანს მისს მსგავსობასა და ფილოსოფიურ შეხედულებას, როგორც ვერც ერთი ფილოსოფოსი ვერ მოჰყვანდა.

ამას განმარტება აღარ ეკორება. ნაცნობა.

საელექტრონო საღებურ. ტფ. ქალაქის გამგეობა საელექტრონო საღებურის აგების შესახებ მოხსენებას საბჭოს წარუდგენს ორშაბათს, 2 მარტს. როგორც ვიცით, გამგეობის პროექტით, ახლად აღებული სესხიდან 500 ათასი მანეთი უნდა გადაიდოს საელექ. საღებურის ასაგებად ტფილისში.

მეხილეობის გამოფენა. კავკასიის საზოგადოებრივი საზოგადოების მდივანმა სტ. გირანოვმა დამზადა მოხსენება წელს შემოდგომაზე მეხილეობის გამოფენის მოწყობის შესახებ.

ტყევის შესახებ. 2 მარტიდან მიწა-მოქმედების სამინისტროს რწმუნებულის სამმართველოში დაიწყო სატყეოს სტეპის თათბირი სატყეო საქმის გაუმჯობესების შესახებ ჩვენში. 2-3 მარტს თათბირმა განიხილა სამი მოხსენება — ვინოგრადო-ნიკიტინისა, მ. ფიფენკისა და ნალშევისა. დადგინდა, კავკასიის სხვა და სხვა რაიონში დაარსდეს სატყეო საღებურები. ამიერკავკასიაში არსებობს ესრედ წოდებული სატყეო გადასახადი და აქედან შემოსული ფული ამ ეამიდ უდრის 120,000 მან. დადგინეს, თუ მთავრობა განახორციელებს სატყეოების დაარსების შესახებ, საჭირო ფული ამ თანხიდან უნდა გადაიდოს.

სესხის განაღდება. მოხდა ტფ. ქალაქის გამგეობის სხდომა მეოთხე საოპოზიციო სესხის შესახებ მოსალოაბრებლად ბელგიის ბანკის წარმომადგენელთან. წარმომადგენელმა გამოცხადება წარუდგინა განაღდების პირობები. როგორც გამოიკვე, ქალაქისათვის ხელსაყრელი ეს პირობები. საბოლოოდ გამოცხადებას ვერ გადაუწყვეტია, სხვა კაპიტალისტებთანაც აქვს მოლაპარაკება. პეტერბურგიდან კვლავ მოვიდა დღეებში თავ. არგუთინსკისაგან, გუშინ გამგეობამ მიიწვია სხდომაზე საბჭოს საფინანსო კომისია.

ადგილები ქსანზე. ამ 3-4 წლის წინად ქსანზე საუფლისწულო უწყებისაგან ადგილები შეიძინეს ტფილისელმა მოხელეებმა, ხელოსანებმა და ახლო-მახლო სოფლების უსახლ-ქარო გლეხებმა. ადგილი მწირია და გადაწყვიტილი უწყობით. ღიდი ხნის დაპირების შემდეგ, საუფლისწულო უწყებას ეხლა ამ ადგილებში წყალი გამოჰყავს და მოაგარაკენი შეუდგენენ სახლების აშენებას (უკვე 15-დის სახლი ააგეს) და ბალ-ბოსტენების გაშენებას.

ქალაქი არამვირი. როგორც ვიცით, შუამდგომლობა აღძრეს, რომ არამვირი ქალაქად გადაეტოვდეს. რუსეთის გაზეთების რუსტიკალურ დღეებში ატყობინებენ: როსტოვიდან ხელმწიფე - იმპერატორს თხოვნა მიართვეს, არამვირის ქალაქად გადაეტოვება საზარალოა და ნუ დაატყობენ შუამდგომლობას.

დიდუბის სამკითხველო. წერა-კითხვის საზოგადოების დიდუბის მბოლიოთეკა - სამკითხველოთი დაარსებიდან (8 თებერვლიდან) უსარგებლოა 596 კაცს. ამავე ხნის განმავლობაში საკითხავად გაუტანიათ 132 წიგნი: 70 ქართული, 54 რუსული და 8 სომხური. სულ გაიწერა 14 გურნალ-გაზეთი, 8 რუსული და 6 ქართული.

საბაღოს სკოლის მზრუნველი. მიწათ-მოქმედების დეპარტამენტმა უკვე დაამტკიცა ტფ. საბაღოს სკოლის მზრუნველად ტფ. ქალაქის გამგეობის წევრი თავ. ნ. ვ. არგუთინსკი. კავკ. სამეურნეო საზოგადოებამ ეს ამბავი გუშინ აცნობა თავ. არგუთინსკის და სთხოვა, შეუდგენს თანამდებობის აღსრულებას.

ტრამვაის ბილეტების სასანიტარო მზრუნველობისათვის. ტრამვაის ღირეკიამ თანხმობა განაცხადა გაუზავნოს ქალაქის თვითმართელობას 13 წლიური ბილეტი.

თითო 25 მანეთად სასანიტარო მზრუნველობისათვის.

ტფ. პოლიციის ტრამვაის მზრუნველობისათვის, ქალაქის გამგეობის დაავადა, ქალაქის გამგეობის დაავადა ქვეყნის წაქეშა და დათავადიერად ქვეყნის სსსლები და სამაშაო სსსლების შესა-მოქმედებად მიიწვიან ტფილისისა.

3 მარტს ქალაქში შედგება ამბავის მისაღ: ნიკოლოზის ქუჩაზე მისწავლეს თამარ ივანოვას სსსლებიდან ქვეყნის მოქმედება 101 მანეთის ტანისამაში და ნივთები. ეკვით დაამატარეს ისეთი ეპანაგო. შუა პაზარში დაამატარეს ცხინვალის მისწავლება დავით ათანაგოვი, რომელიც სსსლებ-რო ბეკაზანს გაქცევდა. გარზნის ქუჩაზე მისწავლეს ანანა მანკაიანისა მზრუნველობის განუხდა, ჩემი სსსლის სსსსებაში ვიდაცა შეიმაზა, ნივთი დაასსა და ცეცხლი მოუკიდა. ცეცხლის გაჩენა მალე შეიტყეს და ჩაქურეს. წსრეკის დროს მე-10 ნაწილში დაამატარეს—6. მე-11 ნაწილში—4 უმასპინძლო კაცი.

ტფ. გუბერნატორის გადაწყვეტილებით 50 მან. დაჯარიმებულ იქნა ტფ. მზრის სოფელ შრეტის მისწავლება არტემ დავიდავი მკარსსსსლებით გაჭრბისათვის (აღკრძალული ქქინია) თუ ფულს ვერ გადაიხდის, ორი კვირით დაამატარებენ.

მთავარი აზრები

ს. საგარეჯო (ივანის ხეობა). როგორც ქვეყნის დავიანახეთ, დიდი ხნის სურველი უსრულდება გარეჯელ. გიორგიმინდელ და ნინოწმინდელ გლეხებს. ცოტა ხნის შემდეგ ს. საგარეჯოში უნდა დაარსდეს საგლეხიკო ამხანაგობა, რომელთაც შედგება მიეცემთ სამსვე სოფელის ისარგებლოს ტატარების დროს ამ სიამაქურდ დაწესებულებით. 7 თებერვალს საგარეჯოში მოაწესა წერადი კრედიტის ინსპექტორი ბანი დავიდავი და მოიწვია ის ზინი, რომელთაც წარსულ ზაფხულს სურველი განსცხადეს, ამხანაგობის წევრებისა. კრებას დაესწრნენ აგრეთვე გარეჯი ზინი, სხვა კრებას განსცხადეს, ბანი დავიდავი სოქა: „როგორც გლეჯი, უმჯობესი იქნება ნაღამარკევის ქართულ ენაზე გადათარგმნა, რადგან მე ქართული სერანახად არ ვიცი, ვთხოვ თარგმანება იკისროს ენისემა“. თარგმანება იკისრა მდ. სიმონ რგხილამ და კრება გაიხსნა. ბანი დავიდავი მამართა გლეხებს შედგევის სიტყვებით: „თქვენ მიწათ-მოქმედებას მისაღებთ, ბეგრს შრომობთ და ცოტა ნაფთს ქსედათ; ეს იმით აიხსნება, რომ თქვენ გაუმჯობესებული ახარდა და ცოდნა არა გაქვთ; რასაც ქქინით თქვენის შრომით, ადამის წლის ახარდას სსსსებადობთ, იმის ნახევარს წაღეს ფესადა უგდებთ ხეში შემადგამსაღვე ჩაჩხებს და მოვსშეთ, რადგან გადასახდებისათვის „სოფლშიკი“ სწორედ ამ დროს მოაგებთ სოფელ კარზე; მაშინ კი თქვენ ფულზე მწერდად ხართ და იძულებული ხდებით აიღოთ ფული მუგსშეთად, თუშინ 30 კაბ.—40 კ. თვეში, ან წაღეს ფესადა ჩაუგდებოთ ხეში ჩაჩ-გლეხებს თქვენი ნაწმინდობა. ხსნის ვთხად-ერთ სსსსებად უნდა ჩათავალოს წერადი კრედიტის მოწყობა“.

შემდეგ დავიდავი გრცლად განუმატა გლეხებს წერადი კრედიტის მისაღ და სარგებლობა. მან მოიყვანა მკადაბობი თუ ზოგან რუსეთში, როგორც გადიდა წერადი კრედიტის თანხები და მოკვება.

დავიდავის სიტყვით, სასაღმწიფო ბანი 6000 მანეთს ასესებს საგარეჯოს ამხანაგობას ქქის პროცენტად თუშინს, ამხანაგობა კი გასცემს 100/0. ქქის ბანის მანეთიდან 2000 მანეთი ძირითად თანხად ჩათავადა.

ერთმა გლეხმა კრებაზე მოახსენა ბანი დავიდავი: ჩვენ საგარეჯოში ბანი გლეხებს, მაგრამ შეთარგმნა ფული გაფადავებს და ჩვენ კი ბანი წაღებადგებულნი დავჩნით. ესაა ჩვენს შრომით, ვაი თუ ისეთივე ამბავი განმარდესო. დავიდავი არწმუნებდა გლეხებს: ფულის გაფადავების შიში ნუ გაქვთ, რადგან სიხისიკერ გლეხებს მისაღებო საქმის წარმოება. საქმის მწარმოებლებს კენებათ შესაფად-გასაფადის მოკვებას.

ქართული პედაგოგები უნდა ჩა-წერდნენ აგრეთვე მათი სსსსებადობისათვის, რომელთაც გასაღებოთ უნდა მოაქვდნენ. როდესაც ჩვენს სსსსებადობას, კისრის სსსსებადობა ან ფულს დასახდებოდა, სსსსებადობა არ ეკვება, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება. როდესაც ჩვენს სსსსებადობას, კისრის სსსსებადობა ან ფულს დასახდებოდა, სსსსებადობა არ ეკვება, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება.

წაწნა, სადაც უფლებად უნდა ჩა-წერდნენ აგრეთვე მათი სსსსებადობისათვის, რომელთაც გასაღებოთ უნდა მოაქვდნენ. როდესაც ჩვენს სსსსებადობას, კისრის სსსსებადობა ან ფულს დასახდებოდა, სსსსებადობა არ ეკვება, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება.

ქვეყნის ქვეყნისათვის შეეკითხა დავიდავი: „შეიძლება, ბატონო ამხანაგობის წევრმა გამოიტანოს ფული ბანიდან თუშინი ორ მთრად თვეში და პასად გასცხადოს სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება ფულს; ან კიდევ შეიძლება მოხდეს, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელსაც ამხანაგობა არ ეკვება, რომ წევრებმა ფული ბანიდან და აღარ გადასდონ. როგორ უნდა მოვიქცეთ ამ შემთხვევაში?“. ბანი დავიდავი ასე უპასუხა: „ჩვენს სსსსებადობაში არაფერი დაამატება. გავიგებთ თუ არა, რომ ვინმე ბანიდან გაიტანს ფულს და სსსსებადობა გაჭრეხულ კაცზე, რომელს

ფიფიუმერო ძალაზედის პაროზიზი და
და წაძლის გამერტელემელნი რკელ-
ნიც სპარშინით სარგებლობენ. შეენ-
იანკარტენის, სქისოზირი უძღურენი-
ზის, კოტეკის, სიფილისის, ვერცხლის
ნის, გულის სკლეოზის, გულის ფრი-
ზმის, ზერხელის ტენის დასუსტების,
ყველა მიჯნულმა ყიდვის ღირს აუ-
დალაღან სხვა პირეარტენი მზოლოფუ-
რატურა იგზენება პირეელ მოთხო-
ვბა.
— С.-Петербургъ. (8—6, 6)